

РЕШЕНИЕ

№ 15278

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2398** по описа за **2026** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на И. Х. Г. срещу решение № 4104/13.11.2025 г. по АНД № 13140/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 129-и състав.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на съдебното решение, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Не се доказвало дали и как е приспаднал допустимият толеранс от измерената скорост. Не била представена снимка на разположението на уреда. Моли оспореното решение и потвърдения с него ЕФ да бъдат отменени. Претендира разности.

В открито съдебно заседание касаторът И. Х. Г., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмени бележки е изразено становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК,

приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на СРС е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е установил следната фактическа обстановка: на 07.03.2024 г., в 11:19 часа И. Х. Г. е управлявал лек автомобил, марка „М. Ц 200 Компресор“, с рег. номер С., в населено място по път в посока от [населено място] към [населено място], в [населено място], по [улица]срещу № 271. При ограничение на скоростта - 50 км/ч, като автомобилът е засечен да се движи с 86 км/ч, от която скорост е приспаднат 3 км/ч толеранс в полза на водача и същата се зачита като 83 км/ч. Нарушението е установено с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 с № MD1195, временно разположена на участък от пътя. За извършеното нарушение от СДВР първоначално е съставен ЕФ на собственика на автомобила А. А. И., като след подадена от нея декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП е издаден оспореният ЕФ серия К № 11177953, като на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на И. Х. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

СРС потвърждава ЕФ, като е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, изпълнил е задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП /в приложимата по време, място и лица редакция - ДВ, бр. 66 от 1 Август 2023 г./ „електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 по един от начините по чл. 186а. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира“.

Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП /в приложимата по време, място и лица редакция – ДВ, бр.10 от 1 Февруари 2011г./ „собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство“.

Не е спорно, че собственик на управляваното МПС е А. А. И. /видно от приложена справка/. На същото това лице е връчен и ЕФ. В тежест на това лице е да проведе процедурата по оспорване на фиша с посочване кой е управлявал автомобила на конкретните дата и час, като провеждането й изцяло зависи от волята му. В случая на 01.07.2025 г. е постъпила декларация от негова страна по смисъла на чл. 189, ал. 5 във връзка с чл. 188, ал. 1 ЗДвП. При това се установяват безспорно елементите от състава на соченото за извършено нарушение, а именно кой е неговият извършител и извършено ли съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние виновно, като с оглед разпределената доказателствена тежест доказателства в обратната посока не са представени от наказаното лице.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП водач на моторно превозно средство или на състав от пътни превозни средства, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва

за превишаване от 31 до 40 км/ч - с глоба 400 лв. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в таблицата към чл. 21, ал. 1 ЗДвП, това се сигнализира с пътен знак /чл. 21, ал. 2 ЗДвП/. В случая движението на МПС се осъществява в населено място при липса на въведено с пътен знак друго ограничение на скоростта, които обстоятелства се установяват от протокола за използване на АТСС. С оглед разпределената доказателствена тежест наказаното лице не е успяло да опровергае факта, че в конкретния пътен участък ограничението на скоростта е различно от тази по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Следва да се има предвид и, че не е налице задължение да бъде изготвена от контролните органи и приложена към преписката снимка на знака, с който се въвежда ограничението на скоростта, доколкото този факт е възпроизведен в протокола за използване на АТСС, доказателствената сила на който протокол не е оборена в хода на съдебното производство. При това безспорно се установява, че към датата на извършване на нарушението ограничението на скоростта за процесния пътен участък е 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като превишаването ѝ с 33 км/ч, както е в случая, представлява съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН деяние. Доказателства, които да опровергават факта на извършеното нарушение, за което е издаден ЕФ, не се сочат от наказаното лице, а приетите и събрани от СРС такива са напълно достатъчни, за да обосноват извод за доказаност на нарушението.

Релевантната по време, място и лица редакция на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП /ДВ, бр. 54 от 2017 г./ във връзка с чл. 3, ал. 1 ЗАНН гласи следното: „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. Следователно, установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство – снимков материал по чл. 189, ал. 15 ЗДвП, поради което и не е необходимо издаването на АУАН и НП от присъстващите при нарушението служители на СДВР. Правилно е приложена процедурата по санкциониране на нарушителя по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, различна от описаната по ЗАНН относно установяването на нарушението и ангажирането на отговорност.

Оспореният ЕФ съответства на утвърдения образец, доколкото представлява типизиран документ /електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер/, възпроизвеждащ установени неприсъствено факти без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство. Автоматизираното техническо средство е заснело и записало датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. Видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, при това с оглед разположението на АТСС, при максимално разрешена скорост за контролирания участък от 50 км/ч. За удостоверяване на последното е приложен протокол за използване на АТСС, за попълването на който са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за

използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Видно от този протокол, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол, заснемане в населено място, въведеният за контролирания участък /общинска пътна мрежа/ скоростен режим, посоката на задействане /приближаващ/, режим на измерване „стационарен“, началото и края на работа, дата на използване на уреда и дата на одобряване на протокола, номер на АТСС /дата на метрологична проверка и годност на експлоатация/, лицето, което е проверило протокола, и лицето, което е приело протокола и свалило статичните изображения, съответно и мястото на съхраняване на същите. В преписката се съдържат снимки за разположението на уреда и на служебния автомобил, като следва да бъде отбелязано, че друга снимка не е необходима предвид чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г., съгласно която такава снимка съпровожда протокола, когато отразява единствено работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта. Мястото, където е констатирано превишаване на скоростта, безспорно попада в зоната на въведеното ограничение от 50 км/ч, като и в обхвата на действие на АТСС, видно от данните, попълнени в протокола и от посоченото в снимката към ЕФ. Предвид горното не се установява нарушение, от категорията на съществените, тъй като лицето е наясно за кое свое противоправно поведение му е ангажирана отговорността, съответно – не е ограничено правото му на защита.

Извършването на процесното административно нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е установено и заснето с мобилно по смисъла на § 6, т. 65, б. „б“ от ДР на ЗДвП автоматизирано техническо средство. АТСС е от одобрен тип и е вписано под № В-46 в регистъра на БИМ в съответствие с чл. 4, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. със срок на валидност 13.06.2027 г. CORDON M2 с № MD1195 е преминала последваща проверка на 14.03.2023 г. /периодичността на която е една година съгласно заповед № А-616/11.09.2018 г. на председателя на ДАМТН – чл. 43, ал. 4 от Закона за измерванията/ и съответства на одобрения тип.

Настоящата съдебна инстанция приема, че е спазена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, доколкото са налице задължителните реквизити на ЕФ. Конкретизирани са мястото и датата на извършване на деянието, съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН, които реквизити са предпоставка за правилното определяне на компетентната структура на МВР, издател на ЕФ. Посочени са коректно извършителят на нарушението и управляваното от него МПС, както и посоката на движение. Правилно е отразено в ЕФ, че е установена скорост 83 км/ч, която с оглед писмените доказателства по делото е определена след приспадане от действително измерената скорост с АТСС – 86 км/ч съгласно снимковия материал, на толеранс от 3 км/ч, приложим съгласно протокола от проверка на системата. Следва да се уточни, че в същия този протокол е уточнена грешка при измерване на скоростта „плюс“ „минус“ 3 км/ч до 100 км/ч, която с цел да не се утежнява положението на водача на МПС в процесното производство се прилага в хипотезата на намаляване на действително измерената скорост с 3 км/ч. Спазена е разпоредбата на чл. 755, ал. 1, т. 3 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол /отм. ДВ, бр. 103 от 6 декември 2024 г./. В ЕФ действително е посочен приспаднат толеранс от 3 %, който след направени изчисления спрямо установената скорост – 86 км/ч, е равен на 2,58 км/ч или се определя скорост 83,42 км/ч, т.е. отново се констатира превишение в населено място от 31 до 40 км/ч, обуславящо приложимост на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП.

В случая осъществилата се фактическа обстановка е подведена под релевантната правна норма, като за наказаното лице съществува яснота в какво се изразява неправомерното му поведение, съставомерно по чл. 6 ЗАНН и предпоставка да му бъде ангажирана административнонаказателната отговорност. Законосъобразно на същото е наложено

административно наказание „глоба“ в предвидения от законодателя абсолютен размер – 400 лева. Касае се за нарушение с висока степен на обществена опасност, засягащо голям кръг потенциално застрашени хора.

Доколкото не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът намира, че постановеното съдебно решение следва да бъде оставено в сила /чл. 221, ал. 2 от АПК/.

Разноски:

С оглед изхода от спора на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК в полза на СДВР /чл. 37, ал. 2 ЗМВР/ следва да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение в размер на 66.47 евро съгласно чл. 27е НЗПП.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4104/13.11.2025 г. по АНД № 13140/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 129-и състав.

ОСЪЖДА И. Х. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсулско възнаграждение в размер на 66.47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: